Ottomannus

Ottomannorum turchorum regni principium

Turchi ottomanni ab ottomanno eorum primo principe nuncupati. q̄ noſtris temporibus totam ferme aſiam minorem ⁊ greciam partim armis partim ſeditionibus ſibi ſubdiderunt. tempeſtate hac adhuc iohanne pontifice p̄dicto p̄ſulante ab ottomanno quodam turcho exigui cenſus ⁊ obſcuri principia ſumpſere. a quo poſtea Ottomanni turchi appellati ſunt. Hic primus turchorum rex. orta inter turchorum principes ſeditione auctoritatem breui ⁊ nomen adeptus eſt tempore. vrbes ⁊ oppida nō pauca partim vi partim deditione in ſuam poteſtatem recepit. qui moriens orchanes filius ſucceſſit. qui rem inchoatam a patre longe lateq̃ ꝓpagauit. quem ſecutus amurates filius duobus de grecoꝝ imperio diſcrepantibꝰ ab altero qui ſuperari timebat in auxilium accerſitus conſulto bellū ꝓtrahens vbi ambo conſumptis viribus fractos aīaduertit in eos arma conuertit ⁊ plurimū grecie ſibi ſubiecit. Is vita functus duos reliquit filios ſolomanū ⁊ pazaitem. ſolomāno extincto res vniuerſa ad pazaitem deducta eſt. qui priuſq̃ a Tamerlane caperetur res magnas in grecia geſſit. dimiſſus nil dignum egit ⁊ inglorius apud aſiaꝫ obijt. cuius filij complures. quoꝝ primus calopinus natu maior quintus rex regnum poſt patrem obtinuit. cui vita functo Orcani filio tenella etate adoleſcentulo relicto. Is quorundam principum auxilio ad regnū deuenit. qui paulopoſt a moiſe patruo extinctus fuit. ⁊ non multo poſt ⁊ ip̄e patruus nullo ſup̄ſtite filio deceſſit. quem mahumethes frater tercius ex pazaite filius ſubſecutus. rex ſextus regnū obtinens. magnas res in europa geſſit turchoꝝ regulos vi atq̃ armis oppreſſos regnis exuit. ip̄oq̃ mortuo amuratem filium dimiſit heredē. qui muſtapham patruū ſup̄atū ⁊ interemptū victor vniuerſum regnum obtinuit. Hic mahumetum habuit filiū virū preclariſſimum. qui duo imperia ⁊ duodecim regna acquiſita ſuo adiecit dominio. de quo infra fiet mētio. hicq̃ deficiens pazaitem primogenitum imp̄atorem adhuc extantē dimiſit. hec ē ottomannoꝝ ꝓgenies et origo. adeo q̃ turchoꝝ nomen auctum eſt vt q̄ olim aſia vocabat̄ nūc turchiā vocitet̄. a turchis eīn vniuerſa poſſidetur.

Odericus or. minoꝝ

Odericus vir ſanctus de ordine minorum in aſia ⁊ india euangelizando diſcurrit miraculis clarus. ⁊ quatuor ſanctorum martiruꝫ corpora de ciuitate hormes tranſtulit ꝑ mare ad ſuperiorem indiam in ciuitatem carram nō ſine miraculis. ⁊ deſcripſit peregrinationem ſuam.

Bartholomeus natione piſanus ordinis p̄dicatorum theologꝰ ⁊ inſignis decretorum doctor ꝑ hoc ip̄m tempus piſis floruit ⁊ multa laude digna compoſuit. Inter que ꝑutile opus ⁊ quaſi diuinū ad cōfeſſorum inſtructionē edidit qḋ ſūmā piſanā ſeu magiſtruciā appellauit. eā eīn (ip̄o referēte) ꝑfecit anno dn̄i. 1338

Albertum brixianū eiuſdem ꝓfeſſionis ⁊ litterature licet maioris ſanctimonie virum cum eodem claruiſſe ⁊ miraculis floruiſſe tradunt. qui p̄ter ſanctitatem maximam ⁊ ip̄e ſummā celebrē de caſibꝰ cōpoſuit. cui aliq̄n beatū auguſtinū cum beato tho. aquinate apparuiſſe tradunt. eiq̃ dixiſſe thomas. mihi par eſt in gloria virginali ſed in immundicia cordis prior.

Ludolphꝰ carthuſiēſis

Ludolphus alemanus ordinis carthuſienſium prior argentinenſis vir doctrina et morum ſanctitate cōſpicuus. hac ip̄a tempeſtate ꝑoptime vitam dn̄i nr̄i iheſu xp̄i egregio volumine. ⁊ quodā celeſti artificio. imo pocius diuina reuelatione q̄ ſtudio fabricauit. in quo certe ſe oſtendit venerabilem virum ⁊ oīm rerum tam diuinarū q̄ humanarū. ⁊ potiſſimū ip̄ius iheſu xp̄i vite ꝓut potuit hoī eē poſſibile pleniſſimā habuiſſe notitiā. alia q̄ꝫ laude digna hic deuotꝰ atq̄ venerandus p̄r edidit.

Thomā de argentina ordinis heremitarū generalē eo tp̄e floruiſſe ferūt. q̄ ſup̄ q̄tuor ſententiarū libris ⁊ ip̄e cōmentaria digniſſima edidit. quibꝰ ſcolaſtici in germania maxime vtunt̄. Cū plurimum aliorum ſcriptis p̄ſtare cenſeantur. etiā cōſtitutiones ordinis in formam redegit.

Vbertinus carrarienſis

Vbertinꝰ carrariēſis marſilij patruelis hoc anno iure gentiū ex ip̄ius marſilij teſtamento padue dominatum ſuſcipiens regnauit annis ſex. Hunc cum maſtinꝰ veronenſis princeps magnis affeciſſet cladibus tandem laceſſitus eidem vrbem tradidit. quia venetis ⁊ luchino vicecomite ꝓcurantibus pax cōfecta eſt ⁊ vbertino ciuitas reddita. quem ſtatim benedictus pōtifex ap̄lica ⁊ imperiali auctoritate ip̄m in ea cōfirmauit. ⁊ deinceps quo ad vixit ip̄am in pace poſſedit. ip̄o deniq̄ꝫ mortuo cum Marſilius eius filius ſucceſſiſſet. eodē anno a iacobo vbertini patruele cōſpiratione facta interfectus fuit. ⁊ ip̄e primatū vrbis ſuſcepit.

A Steſanum de aſt ciſalpine gallie ciuitatem ordinis minoruꝫ omni doctrina excellentiſſimum ꝓfeſſum hiſdem temporibus celebrem ac p̄clariſſimam ſummam tam in theologia q̄ in legibus edidiſſe tradunt.